

LAGUTSKOTTETS BETÄNKANDE nr 29/1983-84

med anledning av

- 1) ltm Tage Bomans m.fl. hemställningsmotion till landskapsstyrelsen om översyn av lagstiftningen om landstingsval och kommunalval,
- 2) ltm Roger Janssons m.fl. hemställningsmotion till landskapsstyrelsen om översyn av landskapslagen om landstingsval och kommunalval,
- 3) ltm Leo Wilhelms m.fl. hemställningsmotion till landskapsstyrelsen om åtgärder angående ändring av vallagstiftningen så att valhemligheten bevaras på ett betryggande sätt vid förhandsröstning,
- 4) ltJ Barbro Sundbacks m.fl. hemställningsmotion till landskapsstyrelsen om utredning av möjligheterna att flytta landstings- och kommunalvalen till våren, samt
- 5) ltm Pekka Tuominens m.fl. hemställningsmotion till landskapsstyrelsen om brådskande översyn av landskapslagen om landstingsval och kommunalval.

Landstinget har den 2 december 1983 inbegärt lagutskottets yttrande över motionerna. Emedan många av förslagen återkommer i flera av motionerna, har utskottet i enlighet med arbetsordningens 23 § handlagt motionerna i ett sammanhang. Utskottet har funnit att de i motionerna väckta förslagen koncentrerar sig till ett antal områden vilka utskottet nedan behandlar var för sig. Utskottet får sålunda anföra följande.

Flyttning av valdagarna.

I motion nr 16 (ltl Sundback m.fl.) hemställs om utredning av möjligheterna att flytta tidpunkten för landstings- och kommunalvalen till våren. Även i

motiveringarna till motionerna nr 13 (ltm Boman m.fl.) och nr 14 (ltm Roger Jansson m.fl.) anföras att en flyttning av tidpunkten för valen borde övervägas. Som motiv för flyttning anges i motionerna att mycket av förberedelsearbetet, bland annat kandidatnomineringen, enligt nuvarande bestämmelser måste utföras under sommarmånaderna.

Enligt gällande bestämmelser skall de kommunala centralnämnderna före den 14 juli under valåret granska basförteckningarna. Vallängderna framläggs för allmänheten för granskning under tiden 15 - 21 juli. Besvärstiden beträffande vallängderna löper under augusti månad. Kandidatlistorna skall inlämnas till respektive centralnämnder senast den 31 augusti. Nuvarande tidsbestämmelser innebär vissa olägenheter framförallt därigenom att valmansföreningarnas och fraktionernas förberedelser, såväl vad gäller kandidatnomineringen som själva valkampanjen, till stor del måste äga rum under sommarmånaderna, då förutsättningarna för ett effektivt arbete är mindre. Inte heller är det tillfredsställande att allmänhetens granskning av vallängderna och utsändandet av de så kallade röstkortet sker under juli månad, det vill säga under den intensivaste semesterperioden.

I riksdagen behandlas för närvarande ett förslag till justering av lagen om riksdagsmannaval (se nedan), där det bland annat föreslås att granskningen av basförteckningarna och framläggandet av vallängderna skulle ske betydligt senare än nu. Enligt förslaget skulle vallängderna framläggas den trettioandra dagen före valet, vilket överfört på nuvarande åländska förhållanden skulle inträffa i mitten av september månad. Däremot föreslås inga ändringar beträffande tiden för kandidatnomineringen. Någon ytterligare förkortning av tiden härför torde även vara svår att genomföra med beaktande av att kandidatnomineringen bör vara klar när förhandsröstningen börjar.

De av motionärerna anförda olägenheterna med nuvarande tidpunkt för valen är enligt utskottets uppfattning i och för sig värda att uppmärksammas men hänsyn måste å andra sidan tas till de konsekvenser en eventuell flyttning av valdagen, antingen till våren eller till en senare tidpunkt under hösten, skulle komma att medföra.

Nuvarande tidpunkt för valen möjliggör att vallängderna baserar sig på valårets mantalsskrivning. Förläggs valen till våren, måste vallängderna basera

sig på föregående års mantalsskrivning och därmed på delvis föråldrade uppgifter. Vidare konstaterar utskottet att riksdagsmannavalen samt landstings- och kommunalvalen för närvarande förrättas under samma år, riksdagsvalen i mars och de åländska valen i oktober. En flyttning av de åländska valen till våren skulle innebära att två olika valförrättningar skulle inträffa nära på varandra, om man inte skulle välja att sammanföra alla tre valen, varvid i sistnämnda fall dock två olika vallängder måste komma till användning. Detta alternativ omöjliggörs i praktiken även efter en riksdagsupplösning. Ett val i slutet av våren eller på försommaren åter försvåras av att detta är den mest arbetsintensiva tiden för jordbrukarbefolkningen.

De olika regler som gäller för de folkvalda församlingarnas, landstingets och kommunfullmäktiges arbete är i hög grad bundna till att valen förrättas vid ungefärligen nuvarande tidpunkt. Om tidpunkten för valen ändras måste landstingsordningen överses med beaktande av bland annat landstingsårets indelning, tidpunkten för landstingets öppnande respektive avslutande, tiderna för framläggande av olika ärenden m.m. Det kommunala arbetsåret följer kalenderåret och kan inte utan svårigheter ändras. Perioden mellan valen och den tid, då respektive församling träder i funktion måste vara så kort som möjligt för undvikande av stagnation i arbetet. Viktiga beslut bör inte fattas av en församling som inte motsvarar det senaste valresultatet. En flyttning av valdagarna till våren skulle följaktligen leda till genomgripande förändringar av landstingsordningen och övriga bestämmelser som reglerar landstingets arbete samt av kommunallagstiftningen. En flyttning till en ännu senare tid på hösten försvåras av tiden för landstingets budgetarbete som i sin tur följer av budget- och räkenskapsåret. Att ändra detta är troligen inte ändamålsenligt.

En flyttning av valdagarna innebär enligt utskottets mening inte några större förbättringar ur väljarnas synvinkel utan skulle främst beröra fraktionernas och de kommunala centralnämndernas arbete. Ett sätt att underlätta de förstnämndas situation kunde vara att kandidatnomineringen skulle avslutas redan på försommaren och inte som nu den 31 augusti. Några verkligt starka skäl till förmån för en mera genomgripande förändring av valdagarna synes sålunda inte föreligga.

Separata landstings- respektive kommunalval.

I motiveringarna till motion nr 14 (ltm Roger Jansson m.fl.) förespråkas en uppdelning av landstings- och kommunalvalen, varvid val skulle förrättas vartannat år. Som motiv för förslaget anförs att kommunalvalet med nuvarande gemensamma val får stå i bakgrunden för landstingsvalet. Vidare skulle vartannat år hållna val ge en måttstock på fraktionernas underlag. Även i motion nr 17 (ltm Pekka Tuominen m.fl.) efterlyses en utredning av möjligheterna att särskilja landstingsvalet och kommunalvalet.

Förslaget att sammanföra landstings- och kommunalvalen till en gemensam valförrättning framfördes av landskapsstyrelsen i framställningarna nr 6/1958 (kommunalvallagen) och nr 13/1959 (vallagen för landstingsval). Motivet var att åstadkomma viss rationalisering och att främja valdeltagandet. Det ansågs fördelaktigt att gemensam valnämnd, vallokal och vallängd skulle kunna anlitas. Av olika orsaker kunde förslaget likväl inte förverkligas förrän vid valen i september 1967, då sålunda samtidigt landstings- och kommunalval första gången hölls. Bestämmelserna härom ingick i den nya landskapslagen om landstingsval och kommunalval (36/65).

Systemet med gemensam valdag är känt även bland annat från Sverige. Där tillämpas gemensam valdag för riksdags-, landstings- och kommunalvalen. Förslag om återinförande av skilda valdagar har vid olika tillfällen framlagts och utretts. Sveriges riksdags konstitutionsutskott har senast i april 1984 (bet. nr 1983/84:26) uttalat sig i frågan på bland annat följande sätt: "Förutsättningar för utbyte av information mellan förtroendevalda och medborgare skulle ... förbättras om kommunalvalen ägde rum skilda från riksdagsvalen. Mot så kallade rena kommunalval har dock inväntats att valdeltagandet förmodligen skulle minska. Erfarenheterna från andra länder anses peka i den riktningen ... Ett annat argument mot rena kommunalval är sambandet mellan rikspolitik och kommunalpolitik ... ". Frågan om gemensamma eller separata valdagar kommer nu att i Sverige behandlas i en parlamentarisk kommitté.

I riket har frågan om införande av gemensam valdag för riksdags- och kommunalvalen veterligen inte varit föremål för utredning och diskussion.

Utskottet instämmer i motionärernas uppfattning om att ett separat kommunalval förmodligen skulle medföra att kommunalpolitiska angelägenheter uppmärksammas mera samt en aktivering av det politiska livet på Åland. Vidare medför förslaget den förbättringen att väljarna inte skulle förväxla kandidatnumrorna i landstings- respektive kommunalvalet. Trots olika åtgärder i syfte att undvika en sådan sammanblandning måste i senaste landstingsval 1983 123 röster kasseras på grund av att på valsedlarna antecknats kommunala kandidatnumror. På motsvarande sätt har i varje kommun valsedlar i kommunalvalet kasserats på grund av att på dem antecknats kandidatnumror för landstingsvalet. 1977 års vallagskommitté framförde synpunkten att ett separat kommunalval kunde samordnas med kommunalvalen i riket (som hålls i oktober), vilket även skulle eliminera de flesta med förtidsröstningen förknippade problemen.

Mot införande av rena kommunalval talar risken för ett sänkt valdeltagande. I riket där separata kommunal- respektive riksdagsval ordnas, ligger valdeltagandet i kommunalvalen i regel några procentenheter lägre än i riksdagsvalet. Vidare skulle en sådan åtgärd få ekonomiska och administrativa konsekvenser. Som jämförelse kan nämnas att kommunernas bruttoutgifter för sådana valkostnader, vilka berättigar till landskapsbidrag, i valet 1983 uppgick till cirka 100.000 mark. Landskapets andel härav uppgick till cirka 50.000 mark. Till den angivna bruttosumman bör ytterligare läggas vissa utgifter för kommunerna, på vilka landskapsbidrag inte erläggs. Vidare bör beaktas att ett separat kommunalval torde betraktas som en ren kommunal angelägenhet, för vilket landskapsbidrag inte skulle utgå. I kommunalvalen i riket står kommunerna för samtliga utgifter. Även landskapsstyrelsens kostnader för dess uppgifter som central valmyndighet skulle i någon mån öka om ett separat kommunalval införs.

Enligt utskottets uppfattning finns det inte skäl att utan närmare utredningar och överväganden förorda övergång till ett system där landstingsvalet och kommunalvalet hålls vid skilda tidpunkter.

Övergång till en valdag.

I motiveringarna till motionerna nr 13 (ltm Boman m.fl.) och nr 17 (ltm Tuominen m.fl.) förespråkas en närmare utredning av möjligheterna att

övergå till en valdag i stället för som nu två valdagar. Landstings- och kommunalvalen förrättas enligt gällande vallag den tredje söndagen och måndagen i oktober månad. Enligt äldre åländsk vallagstiftning förrättades valen som endagsval, i regel på lördagar. Systemet med tvådagarsval infördes i 1965 års vallag (36/65), varvid valen hölls lördag-söndag. I 1970 års vallag (39/70) övergick man till val söndag-måndag.

I riket har man av tradition hållit val under två dagar. Som motiv för systemet har framförts bland annat kommunikationsproblemen på landsbygden, särskilt med beaktande av att såväl riksdagsmänna- som elektorval normalt hålls under vintern, samt att väljarna bör ha möjlighet att besöka vallokalen antingen en helgdag eller en vardag. En arbetsgrupp tillsatt av justitieministeriet har nyligen föreslagit att valförrättningen borde förkortas med två timmar den andra valdagen. Däremot har förslag om övergång till en valdag inte framförts i officiella utredningar. Finland är ett av de få länder som tillämpar tvådagarsval. I samtliga övriga nordiska länder och i flertalet europeiska länder tillämpas endagsval, oftast på en söndag.

Övergång till två valdagar motiverades vid införandet (framst.nr 24/1962) med att tiden för röstningen i de större röstningsområdena på detta sätt skulle bli tillräcklig för undvikande av trängsel. Utskottet konstaterar att huvuddelen av röstningsområdena i de åländska kommunerna är små. Köer uppstår sällan eller aldrig. Förmodligen skulle inte heller ett endagsval leda till trängsel i vallokalerna. I de minsta röstningsområdena har redan nu flertalet av väljarna avlämnat sina röster under den första röstningsdagen och besökarna under den andra dagen har sålunda varit få. En undersökning som utfördes i anslutning till 1980 års kommunalval i riket visar även att över 60 procent av de röstande utnyttjar sin rösträtt under den första valdagen. En övergång till en valdag skulle således innebära vissa besparingar och andra praktiska fördelar.

Mot övergång till en enda valdag talar bland annat att förtidsröstningssystemet i de åländska valen inte är lika väl utvecklat som exempelvis i riket eller i Sverige. I jämförelse med de omkringliggande regionerna är

antalet förtidsröstande på Åland lågt. En strävan i utvecklandet av den åländska vallagstiftningen har vidare varit att valsystemen ur väljarens synvinkel skall vara så likartade som möjligt i de landskapsomfattande respektive de riksomfattande valen för undvikande av oklarheter och miss- tag. Övergång till endagsval på Åland så länge man i riksvälen tillämpar tvådagarsval skulle visserligen strida mot denna linje.

Utskottet anser ändå att alternativet att övergå till endagsval är värt uppmärksamhet, varför det finns anledning att närmare utreda frågan i sam- band med att vallagstiftningen i övrigt överses.

Förbättring av förtidsröstningssystemet.

I motion nr 17 (ltm Tuominen m.fl.) förordas övergång till ett förtids- röstningssystem motsvarande det som tillämpas i riksdagsmänna- och elek- torsvälen. Även i motion nr 13 (ltm Boman m.fl.) efterlyses ett förenklat förtidsröstningssystem.

Nuvarande förtidsröstningssystem i landstings- och kommunalvalet utgår från att väljaren begär ett vallängdsutdrag, fyller i vissa uppgifter på utdraget och den bifogade valsekeln samt returnerar handlingarna i tillräckligt god tid före valet. Systemet har kritiserats för att det anses besvärligt, för att tidsnöd uppkommer framför allt för sjömännen samt för att risken för felaktigheter är rätt stor.

I riksdagsmänna- och elektorsvälen samt vid rikets kommunalval sker ingen kontroll av rösträtten i förväg utan den väljare, som är förhindrad att rösta under valdagarna, kan avge sin röst på postanstalter och finländska beskickningar i utlandet samt vid särskilt anordnade förrättningar ombord på finländska fartyg eller på vårdanstalter.

Frågan om ett förbättrat förtidsröstningsförfarande i de åländska valen berördes senast av 1977 års vallagskommitté, som drog upp tre alternativ. I landskapsstyrelsens framställning nr 31/1978-79 återgavs alternativen, som här citeras:

" 1) Nuvarande system bibehålles. Systemet har framför allt den för- delen att de som önskar delta i valen har möjlighet härtill oberoende

av var de befinner sig.

2) Ett system liknande riksvalet införs, varvid förtidsröstning ordnas på postanstalter på Åland, på vårdanstalter och ombord på åländska fartyg. Detta vore ett enhetligt system med mindre risker för formella felaktigheter. Särskilt sjömännens möjligheter att delta i valen skulle underlättas. Av praktiska skäl kan röstning dock inte anordnas på postanstalter i riket, utomlands och på icke-åländska fartyg. Även ommånga har möjlighet att besöka Åland och rösta där under förtidsröstningen, skulle vissa väljarkategorier bosatta utanför landskapet i praktiken utestängas från valet.

3) Ett kombinerat system införs där dels vallängdsutdraget bibehålles, dels möjlighet ges till röstning på postanstalt på Åland, vårdinrättning och åländska fartyg. Systemet skulle omfatta alla, men innebär vissa administrativa problem. Vidare måste spärregler införas för undvikande av att de två alternativen utnyttjas. Förtidsröstningen måste avslutas tidigare för möjliggörande av avprickning i vallängderna. Parallella system kan i någon mån förvirra väljarna.

I framställningen intogs inte något förslag till ändring av förtidsröstningsbestämmelserna på grund av att detta hade medfört många lagtekniska problem och då någon klart uttalad vilja från landstingets sida inte heller ansågs föreligga angående formerna för en reform av förtidsröstningen. Lagutskottet antecknade dock i sitt betänkande nr 24/1978-79 att man omfattade alternativet med ett kombinerat system och att utskottet inför valen 1983 förutsåg att förslag kunde läggas fram till en revidering av vallagstiftningen.

Utskottet konstaterar att de åländska väljarna i viss mån missgynnas av det förtidsröstningssystem som nu tillämpas i landstings- och kommunalvalen. Det modernare system som tillämpas i de riksomfattande valen anses allmänt bättre tillgodose väljarnas behov av ett enkelt och effektivt förtidsröstningssystem. Vartdera förslaget som framförts av 1977 års vallagskommitté innebär problem. Antingen utesluts medvetet vissa väljarkategorier från möjligheten till förtidsröstning eller så skapas ett måhända alltför invecklat system, som i sin tur snarare minskar än ökar intresset för förtidsröstningen. Enligt utskottets åsikt finns det motiv

för att ytterligare en gång låta en sakkunniggrupp granska förtidsröstningssystemet för de åländska valen utgående från behovet av ett så enkelt system som möjligt utan att för den skull större grupper missgynnas. En viktig uppgift vore härvid att utreda postens möjligheter att medverka i förtidsröstningen vid de åländska valen, åtminstone så att röstning kan ske på Åland och möjligen även på vissa utvalda postkontor i riket. Detta kan förutsätta att en överenskommelseförordning bör utfärdas. En annan möjlighet vore att särskild valkommission tillsattes med uppgift att förrätta förtidsröstning på vissa orter i riket och i Sverige, där inslaget av röstberättigade ålänningar motiverar detta. Vid en översyn av vallagstiftningen bör ett förbättrat förtidsröstningssystem stå i förgrunden.

Antalet kandidater per lista och valförbund.

I motiveringarna till motion nr 14 (ltm Roger Jansson m.fl.) föreslås att högsta antalet kandidater per kandidatlista i landstingsvalet skulle höjas från 10 till 30. En motsatt åsikt förespråkas i motiveringarna till motion nr 17 (ltm Tuominen m.fl.) där en begränsning i kandidatantalet anses värd övervägande. Enligt gällande bestämmelser får kandidaternas antal på kandidatlista för landstingsval inte överstiga 10 och på kandidatlista för kommunalval inte överstiga antalet fullmäktige i kommunen med mer än hälften. Det sammanlagda antalet kandidater inom ett valförbund får uppgå till högst tre gånger antalet personer som skall väljas, vid landstingsval sålunda 90.

1977 års vallagskommitté föreslog i sitt betänkande inga ändringar beträffande antalet kandidater per kandidatlista. Däremot föreslog kommittén att antalet kandidater inom ett valförbund skulle minskas från tre gånger antalet som skall väljas till högst dubbla antalet (i landstingsval sålunda 60). Kandidatantalet ansågs ändå bli tillräckligt. Ett alltför stort antal kandidater medför enligt kommittén risk för röstsplittring och för mycket låga personliga röstetal, komplikationer och förseningar vid rösträkningen samt andra administrativa problem. Förslaget omfattades likväl inte av landskapsstyrelsen medan lagutskottet i sitt betänkande (nr 24/1978-79) ansåg nuvarande regler ändamålsenliga med beaktande av behovet "dels av god regional spridning av kandidaterna ..., dels av möjligheter till valsamverkan på bredare basis".

Enligt utskottets uppfattning föreligger inte några väsentliga skäl att utvidga antalet kandidater per kandidatlista. I landstingsvalet 1983 utnyttjades maximiantalet 10 kandidater endast beträffande 3 kandidatlistor. Möjligheten att uppställa upptill 90 kandidater inom ett valförbund utnyttjades inte av ett enda förbund. Överhuvudtaget har antalet kandidater i landstingsvalet nedgått; sålunda uppställdes 1975 200 kandidater medan antalet kandidater 1979 var 170 och 1983 158. I riket får i riksdagsvalet varje parti uppställa maximalt lika många kandidater som antalet riksdagsmän i valkretsen. Även då två partier bildar valförbund är maximiantalet kandidater detsamma.

Enligt utskottets åsikt är det antal kandidater nuvarande bestämmelser ger rätt att uppställa i regel tillräckligt för att tillgodose de gemensamma intressena inom listorna. Ett färre antal kandidater medför i allmänhet ett klarare valresultat. Inom ett valförbund borde antalet kandidater inte utökas och i den mån en närmare utredning finner skäl föreligga för utvidgat antal kandidater inom varje lista, vore en mindre ökning tillräcklig.

Bevarande av valhemligheten vid förtidsröstning.

I motion nr 15 (ltm Wilhelms m.fl.) föreslås att bestämmelserna rörande räknande av förtidsrösterna ändras så att valhemligheten tryggas. I små kommuner är antalet förtidsröster så få att risk finns för att valhemligheten inte kan bevaras.

I regeringens förslag till justering av lagstiftningen rörande riksdagsmannaval (se nedan), föreslås åtgärder som avser att trygga bevarandet av valhemligheten i små röstningsområden. Enligt förslaget skulle röstsedlar från sådana röstningsområden granskas tillsammans med valsedlar som avgivits i något av kommunens övriga röstningsområden. Som ett litet röstningsområde har betraktats sådana där högst 25 personer brukar rösta.

Enligt utskottets uppfattning kan ett motsvarande system tillämpas vid förhandsröstningen så att de på förhand avgivna rösterna, sedan nödvändig kontroll av rösträtten gjorts, räknas tillsammans med de under valdagarna avgivna rösterna i något av kommunens övriga röstningsområden. En reform i denna riktning bör vara möjlig att genomföra i samband med övriga tekniska ändringar i vallagstiftningen.

Övriga ändringsförslag.

Såsom ovan framgått har regeringen till riksdagen överlämnat ett förslag till justering av vallagstiftningen (proposition nr 17/1984 r.d.). De viktigaste ändringsförslagen har samband med en senareläggning av tiden för när vallängderna kontrolleras av de kommunala centralnämnderna och framläggs för granskning. Som ovan redan framgått bör motsvarande ändringar vara möjliga att företa i den åländska vallagstiftningen. Det bör dock framhållas att tiden för utgivande av vallängdsutdrag i så fall ytterligare förkortas, eftersom sådana utdrag knappast kan utges förrän centralnämnden avslutat granskningen av basförteckningarna. Andra i regeringens proposition föreslagna ändringar gäller basförteckningarnas uppgörande i alfabetisk ordning, förfarandet vid yrkande på rättelse av vallängden, vissa uppgifter i kandidatlistorna, valbitrådets ställning och uppgifter, övergång till att använda tejp i stället för lack-sigill m.m. Det finns enligt utskottets mening skäl för landskapsstyrelsen att närmare granska dessa ändringar av rikslagstiftningen och vid behov föreslå ändringar av den åländska vallagstiftningen. I sammanhanget förtjänar nämnas att centralnämnden för landstingsval efter senaste val sammanställde en memoria, i vilken bland annat ingår ett antal förslag till tekniska förbättringar av valets genomförande. Även dessa förslag förtjänar närmare granskning och kan i vissa fall föranleda lagändringar.

På basen av det som ovan framkommit konstaterar utskottet att motiv föreligger för en översyn av gällande vallagstiftning. Senaste ändring av vallagen behandlades av landstinget i början av 1979, varför två val (1979 och 1983) nu genomförts enligt gällande lydelse av vallagstiftningen. Utgångspunkten för ett reformarbete skulle framförallt vara att utarbeta förslag som underlättar förfarandet vid val ur väljarnas synvinkel samt aktiverar valdeltagandet som på Åland fortfarande är betydligt lägre än i omkringliggande regioner. Även den tekniska utvecklingen i fråga om bland annat databehandling kan ge anledning till reformförslag. Landskapsstyrelsen har tidigare vid olika tillfällen tillsatt vallagskommittéer vilka förutom valteknisk sakkunskap haft viss politisk medverkan. Behövliga reformer av vallagstiftningen kan enligt utskottets åsikt även

nu beredas på samma sätt.

Med hänsyn till att de synpunkter som anförs dels i motionerna och dels i föreliggande betänkande hör nära samman och även i fortsättningen borde behandlas i ett sammanhang föreslår utskottet vördsamt

att Landstinget måtte förkasta hemställnings-
motionerna nr 13 - 17/1983-84, och

att Landstinget hos landskapsstyrelsen hem-
ställer om en översyn av landskapslagen om
landstings- och kommunalval med beaktande av
i betänkandet anförda synpunkter.

Mariehamn den 26 april 1984.

På lagutskottets vägnar:

Sune Eriksson
ordförande

Lars Ingmar Johansson
sekreterare.

Närvarande vid ärendets avgörande behandling: ordf. Sune Eriksson, v.ordf.
Curt Carlsson, medlemmen Börje Eriksson samt suppleanten Berg.